I

(Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1139,

annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016,

Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Joulukuun 10 päivänä 1982 tehdyssä Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa ([3]), jossa unioni on sopimuspuolena, määrätään luonnonvarojen säilyttämistä koskevista velvoitteista, muun muassa velvoitteesta pitää hyödynnettävät kannat sellaisilla tasoilla, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto (maximum sustainable yield, MSY), tai palauttaa ne tällaisille tasoille.

(2) Johannesburgissa vuonna 2002 pidetyssä kestävän kehityksen huippukokouksessa unioni ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat toteuttamaan toimia monien kalakantojen jatkuvan hupenemisen torjumiseksi. Sen vuoksi on tarpeen mukauttaa Itämeren turskan, silakan ja kilohailin hyödyntämisasteita ja varmistaa, että näitä kantoja hyödynnetään siten, että kannat palautetaan sellaisia tasoja suuremmiksi, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto, ja pidetään tällaisilla tasoilla.

(3) Yhteisen kalastuspolitiikan olisi edistettävä meriympäristön suojelua, kaikkien kaupallisesti hyödynnettävien lajien kestävää hoitoa ja erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ([4]) 1 artiklan 1 kohdassa säädetään.

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 ([5]) vahvistetaan yhteisen kalastuspolitiikan säännöt unionin kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti. Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteena on muun muassa varmistaa, että kalastus ja vesiviljely ovat ekologisesti kestäviä pitkällä aikavälillä, soveltaa kalastuksenhoitoon ennalta varautuvaa lähestymistapaa ja ottaa kalastuksenhoidossa käyttöön ekosysteemilähtöinen toimintatapa.

([1]) EUVL C 230, 14.7.2015, s. 120.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. kesäkuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 1. heinäkuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) EYVL L 179, 23.6.1998, s. 3.
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).
([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

(5) Kansainväliseltä merentutkimusneuvostolta (ICES) ja tieteellis-teknis-taloudelliselta kalastuskomitealta (STECF) saaduissa tieteellisissä lausunnoissa on todettu, että eräitä turska-, kilohaili- ja silakkakantoja hyödynnetään yli kestävän enimmäistuoton saavuttamiseksi vaaditun tason.

(6) Turskakantojen hoitosuunnitelma on ollut käytössä vuodesta 2007 alkaen, jolloin neuvoston asetus (EY) N:o 1098/2007 ([1]) tuli voimaan, mutta silakka- ja kilohailikantoihin ei vielä sovelleta vastaavia suunnitelmia. Koska turskakantojen ja pelagisten kantojen välillä on voimakkaita biologisia vuorovaikutussuhteita, turskakannan koko voi vaikuttaa silakka- ja kilohailikantojen kokoon ja päinvastoin. Lisäksi jäsenvaltiot ja sidosryhmät ovat ilmaisseet kannattavansa Itämeren tärkeimpien kalakantojen hoitosuunnitelmien kehittämistä ja soveltamista.

(7) Tässä asetuksessa vahvistetun monivuotisen suunnitelman, jäljempänä 'suunnitelma', olisi asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 ja 10 artiklan mukaisesti perustuttava tieteellisiin, teknisiin ja taloudellisiin lausuntoihin ja siihen olisi sisällyttävä päämääriä, määrällisiä tavoitteita selvine aikarajoineen, säilyttämisen viitearvoja ja suojatoimenpiteitä.

(8) On aiheellista vahvistaa useita lajeja koskeva kalastuksenhoitosuunnitelma ottaen huomioon turska-, silakka- ja kilohailikantojen välinen vuorovaikutus sekä huomioiden näiden kantojen kalastuksen sivusaalislajit eli Itämeren punakampela-, kampela-, piikkikampela- ja silokampelakannat.

(9) Suunnitelman tavoitteena olisi oltava edistää yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista, erityisesti asianomaisten kantojen kestävän enimmäistuoton saavuttamista ja ylläpitämistä.

(10) Koska asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklassa otettiin käyttöön myös kaikkia saalisrajoitusten alaisia lajeja koskeva purkamisvelvoite, suunnitelmalla olisi lisäksi edistettävä turskan, silakan, kilohailin ja punakampelan purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa.

(11) Ekosysteemilähtöisen toimintatavan mukaisesti direktiiviin 2008/56/EY sisältyvät kuvaajat 1, 4 ja 6 ovat kalastukseen liittyvän kuvaajan lisäksi kalastuksenhoidon kannalta merkityksellisiä.

(12) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 4 kohdassa edellytetään, että kalastusmahdollisuudet määritellään monivuotisissa suunnitelmissa esitettyjen tavoitteiden mukaisesti.

(13) On aiheellista vahvistaa kestävän enimmäistuoton saavuttamisen ja ylläpitämisen tavoitetta vastaava, tavoitteena oleva kalastuskuolevuus (F) F_{MSY}-arvon vaihteluväleinä. Nämä tieteellisiin lausuntoihin perustuvat vaihteluvälit ovat tarpeen, jotta voidaan joustavasti mukautua tieteellisten lausuntojen kehitykseen, edistää purkamisvelvollisuuden täytäntöönpanoa ja ottaa huomioon sekakalastuksen ominaisuudet. ICES on laskenut F_{MSY}-arvon vaihteluvälit useiden seikkojen perusteella. Vaihteluvälit on johdettu niin, että niistä aiheutuu pitkän aikavälin tuottoon enintään viiden prosentin vähennys kestävään enimmäistuottoon verrattuna. Vaihteluvälin yläraja on asetettu niin, että todennäköisyys kannan alenemisesta kutukannan biomassan viiteraja-arvoa (B_{lim}) pienemmäksi on enintään viisi prosenttia. Tämä yläraja noudattaa myös ICESin lausuntoihin sisältyvää niin kutsuttua neuvontasääntöä, jonka mukaan kutukannan biomassan vähentyessä kutukannan biomassan viitevähimmäisarvoa (MSY $B_{trigger}$) pienemmäksi F lasketaan arvoon, joka ei ylitä ylärajaa, joka on yhtä suuri kuin F_{MSY}-pistearvo kerrottuna kutukannan biomassalla saalisrajoitusten alaisena vuonna jaettuna MSY $B_{trigger}$ -arvolla. ICES käyttää näitä seikkoja ja tätä lausuntoihinsa sisältyvää sääntöä kalastuskuolevuudesta ja saalisvaihtoehdoista antamissaan tieteellisissä lausunnoissa.

(14) Kalastusmahdollisuuksien määrittelemiseksi F_{MSY}-arvon vaihteluväleille olisi vahvistettava yläraja normaalikäyttöä varten ja, jos kyseessä olevan kannan tilan katsotaan olevan hyvä (MSY $B_{trigger}$ -arvoa parempi), yläraja tiettyjä tapauksia varten. Kalastusmahdollisuudet olisi voitava vahvistaa ylärajaan asti vain, jos se on tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen tässä asetuksessa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi sekakalastuksessa tai jos se on tarpeen lajien sisäisen tai niiden välisen vuorovaikutuksen kannalle aiheuttaman haitan välttämiseksi taikka kalastusmahdollisuuksissa esiintyvien vuotuisten vaihtelujen rajoittamiseksi. Ylärajan soveltamiseksi on tarpeen palauttaa mieliin asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 säädetyt tavoitteet, joiden mukaan kestävää enimmäistuottoa vastaava hyödyntämisaste on saavutettava joka tapauksessa vuoteen 2020 mennessä.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1098/2007, annettu 18 päivänä syyskuuta 2007, Itämeren turskakantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 779/97 kumoamisesta (EUVL L 248, 22.9.2007, s. 1).

(15) Niiden kantojen osalta, joille säilyttämisen viitearvot ovat saatavilla, ja suojatoimenpiteiden soveltamiseksi on tarpeen vahvistaa säilyttämisen viitearvot, jotka ilmaistaan kutukannan biomassan viitevähimmäisarvona (MSY $B_{trigger}$) ja kutukannan biomassan viiteraja-arvona (B_{lim}). Olisi laadittava asianmukaisia suojatoimenpiteitä siltä varalta, että kannan koko laskee näitä kriittisiä kutukannan biomassan tasoja pienemmäksi.

(16) Suojatoimenpiteisiin olisi sisällyttävä kalastusmahdollisuuksien vähentäminen sekä erityisiä säilyttämistoimenpiteitä, kun kanta näyttää tieteellisten lausuntojen mukaan olevan uhattuna. Näitä toimenpiteitä olisi täydennettävä kaikilla muilla asianmukaisilla toimenpiteillä.

(17) Niiden kantojen osalta, joille viitearvoja ei ole saatavilla, olisi sovellettava ennalta varautuvaa lähestymistapaa.

(18) Kun komissio antaa ehdotuksen tämän asetuksen liitteiden muuttamiseksi, Euroopan parlamentin ja neuvoston on tärkeää pyrkiä varmistamaan sen nopea hyväksyminen.

(19) Sivusaaliina pyydettyjen kantojen osalta tällaisten saaliiden kutukannan biomassan vähimmäistasoja koskevien tieteellisten lausuntojen puuttuessa olisi toteutettava erityisiä säilyttämistoimenpiteitä, kun tieteellisten lausuntojen perusteella korjaavat toimenpiteet ovat tarpeen.

(20) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetyn purkamisvelvoitteen täytäntöönpanemiseksi suunnitelmassa olisi määrättävä ylimääräisistä hoitotoimenpiteistä. Tällaiset toimenpiteet olisi hyväksyttävä delegoiduilla säädöksillä.

(21) Suunnitelmassa olisi määrättävä myös tietyistä delegoiduilla säädöksillä hyväksyttävistä teknisistä liitännäistoimenpiteistä suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi erityisesti kutevien kalojen ja nuorten kalojen suojelun osalta tai valikoivuuden parantamiseksi.

(22) Teknisen ja tieteellisen kehityksen huomioon ottamiseksi oikea-aikaisesti ja oikeasuhteisesti sekä eräiden toimenpiteiden joustavuuden varmistamiseksi ja kehittymisen sallimiseksi komissiolle olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen täydentämistä punakampelaa, kampelaa, piikkikampelaa ja silokampelaa koskevien korjaavien toimenpiteiden, purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon sekä teknisten toimenpiteiden osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([1]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(23) Asianomaisten jäsenvaltioiden yhteisten suositusten toimittamiselle olisi vahvistettava määräaika asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti.

(24) Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden noudattamisen varmistamiseksi olisi hyväksyttävä erityisiä valvontatoimenpiteitä täydentämään niitä toimenpiteitä, joista säädetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 ([2]).

(25) Koska Itämeri on suhteellisen pieni kalastusalue, jolla lähinnä pienet alukset tekevät lyhyitä kalastusmatkoja, asetuksen (EY) N:o 1224/2009 17 artiklassa edellytetyn ennakkoilmoituksen käyttö olisi ulotettava koskemaan kaikkia kokonaispituudeltaan vähintään kahdeksan metrin pituisia kalastusaluksia ja ennakkoilmoitus olisi tehtävä vähintään tunti ennen arvioitua satamaantuloaikaa. Koska näillä kalastusmatkoilla kuitenkin pyydetään hyvin vähäisiä määriä kalaa, ottaen huomioon niiden rajattu vaikutus asianomaisiin kantoihin ja tällaisiin kalastusmatkoihin liittyvien ennakkoilmoitusten aiheuttama hallinnollinen rasite on aiheellista vahvistaa kyseisille ennakkoilmoituksille kynnysarvoksi, että näillä aluksilla on vähintään 300 kilogrammaa turskaa tai kaksi tonnia pelagisia lajeja.

([1]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.
([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

(26) Vastaavasti asetuksen (EY) N:o 1224/2009 14 artiklassa edellytettyjen kalastuspäiväkirjojen käyttö olisi ulotettava koskemaan kokonaispituudeltaan vähintään kahdeksan metrin pituisia kalastusaluksia.

(27) Saaliinsa sitä lajittelematta purkavien alusten osalta on myös aiheellista mukauttaa kalastuspäiväkirjaan kirjattuja aluksella pidettyjen kalojen määriä arvioitaessa sallittua poikkeamaa.

(28) Turska-, silakka- ja kilohailisaaliille olisi vahvistettava kynnysarvot, joiden ylittyessä kalastusaluksen edellytetään purkavan saaliinsa nimetyssä satamassa tai lähellä rannikkoa olevassa paikassa asetuksen (EY) N:o 1224/2009 43 artiklan mukaisesti. Näitä satamia tai lähellä rannikkoa olevia paikkoja nimetessään jäsenvaltioiden olisi lisäksi sovellettava kyseisen asetuksen 43 artiklan 5 kohdassa säädettyjä perusteita siten, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien saaliiden tosiasiallinen valvonta voidaan varmistaa.

(29) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti olisi vahvistettava säännökset, joiden nojalla komissio voi määräajoin arvioida suunnitelman asianmukaisuutta ja vaikuttavuutta. Arvioinnin olisi perustuttava asianomaisia kantoja koskevaan ICESin viitearviointiin.

(30) Oikeusvarmuuden takaamiseksi on aiheellista selventää, että suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi hyväksyttyjä väliaikaista lopettamista koskevia toimenpiteitä voidaan pitää tukikelpoisina Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 ([1]) nojalla.

(31) Tässä asetuksessa hyväksyttyjen toimenpiteiden perusteella neuvoston asetus (EY) N:o 2187/2005 ([2]) olisi muutettava. Asetuksessa (EY) N:o 1098/2007 säädetyt kalastusta koskevat alueerajoitukset kutevien kalojen ja nuorten kalojen suojelemiseksi on tarpeen säilyttää. On myös tarpeen täsmentää suunnitelman ja asetuksen (EY) N:o 2187/2005 välistä suhdetta teknisten toimenpiteiden osalta ja vahvistaa asianmukaisia menettelyjä teknisten toimenpiteiden hyväksymiseksi monivuotisten suunnitelmien yhteydessä. Aluksella pidettäviä pyydyksiä koskevat erityissäännöt olisi lisäksi poistettava turskaa pyytäviltä aluksilta.

(32) Asetus (EY) N:o 1098/2007 olisi kumottava.

(33) Suunnitelman hyväksyminen ei vaikuta komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1396/2014 ([3]) soveltamiseen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan monivuotinen suunnitelma, jäljempänä 'suunnitelma', seuraaville Itämerellä sijaitsevien unionin vesien kannoille, jäljempänä 'asianomaiset kannat', ja näitä kantoja hyödyntävälle kalastukselle:

a) turska (*Gadus morhua*) ICES-osa-alueilla 22–24 (Itämeren länsiosan turska);

b) turska (*Gadus morhua*) ICES-osa-alueilla 25–32 (Itämeren itäosan turska);

c) silakka (*Clupea harengus*) ICES-osa-alueilla 25, 26, 27, 28.2, 29 ja 32 (Itämeren keskiosan silakka);

d) silakka (*Clupea harengus*) ICES-osa-alueella 28.1 (Riianlahden silakka);

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2187/2005, annettu 21 päivänä joulukuuta 2005, kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla, asetuksen (EY) N:o 1434/98 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 88/98 kumoamisesta (EUVL L 349, 31.12.2005, s. 1).

([3]) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1396/2014, annettu 20 päivänä lokakuuta 2014, Itämerta koskevan poisheittämissuunnitelman laatimisesta (EUVL L 370, 30.12.2014, s. 40).

e) silakka (*Clupea harengus*) ICES-osa-alueella 30 (Selkämeren silakka);

f) silakka (*Clupea harengus*) ICES-osa-alueella 31 (Perämeren silakka);

g) silakka (*Clupea harengus*) ICES-osa-alueilla 22–24 (Itämeren länsiosan silakka);

h) kilohaili (*Sprattus sprattus*) ICES-osa-alueilla 22–32 (Itämeren kilohaili).

2. Tätä asetusta sovelletaan myös ICES-osa-alueilla 22–32 sivusaaliina pyydettyyn punakampelaan (*Pleuronectes platessa*), kampelaan (*Platichthys flesus*), piikkikampelaan (*Scophthalmus maximus*) ja silokampelaan (*Scophthalmus rhombus*) asianomaisia kantoja kalastettaessa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklan, asetuksen (EY) N:o 1224/2009 4 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 2187/2005 2 artiklan mukaisia määritelmiä. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1) ’pelagisilla kannoilla’ tarkoitetaan tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdan c–h alakohdassa lueteltuja kantoja tai mitä tahansa niiden yhdistelmää;

2) ’F_{MSY}-arvon vaihteluväli’ tarkoittaa kaikkia vaihteluvälin tieteellisesti ilmoitetuissa rajoissa olevia kalastuskuolevuuden tasoja, jotka sekakalastuksessa johtavat tieteellisten lausuntojen mukaisesti kestäviin enimmäistuottoihin (MSY) pitkällä aikavälillä nykyisissä keskimääräisissä ympäristöolosuhteissa vaikuttamatta merkittävästi asianomaisten kantojen lisääntymisprosessiin;

3) ’MSY F_{lower}’ ja ’MSY F_{upper}’ tarkoittavat F_{MSY}-arvon vaihteluvälin alinta ja ylintä arvoa;

4) ’MSY $B_{trigger}$’ tarkoittaa kutukannan biomassan viitevähimmäisarvoa, jonka alittuessa on ryhdyttävä erityisiin ja asianmukaisiin hoitotoimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että hyödyntämisasteet yhdistettyinä luontaisiin vaihteluihin johtavat kantojen elpymiseen sellaisia tasoja suuremmiksi, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto pitkällä aikavälillä;

5) ’asianomaisilla jäsenvaltioilla’ tarkoitetaan jäsenvaltioita, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, eli Tanskaa, Saksaa, Viroa, Latviaa, Liettuaa, Puolaa, Suomea ja Ruotsia.

II LUKU

PÄÄMÄÄRÄT JA TAVOITTEET

3 artikla

Päämäärät

1. Suunnitelmalla edistetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklassa lueteltujen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista, erityisesti soveltamalla ennalta varautuvaa lähestymistapaa kalastuksenhoitoon, ja sillä pyritään varmistamaan, että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään siten, että pyydettävien lajien kannat palautetaan sellaisia tasoja suuremmiksi, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto, ja pidetään tällaisilla tasoilla.

2. Suunnitelmalla edistetään saaliiden poisheittämisen lopettamista välttämällä ja vähentämällä mahdollisimman pitkälti tahattomia saaliita sekä edistetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklassa säädetyn purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa sellaisten lajien osalta, jotka ovat saalisrajoitusten alaisia ja joihin sovelletaan tätä asetusta.

3. Suunnitelmassa otetaan käyttöön ekosysteemilähtöinen toimintatapa kalastuksenhoitoon sen varmistamiseksi, että kalastustoiminnan kielteiset vaikutukset meriekosysteemiin minimoidaan. Se on johdonmukainen unionin ympäristölainsäädännön kanssa, erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevan, direktiivin 2008/56/EY 1 artiklan 1 kohdassa säädetyn tavoitteen kanssa.

Suunnitelmalla pyritään erityisesti:

a) varmistamaan, että direktiivin 2008/56/EY liitteessä I olevassa kuvaajassa 3 kuvatut olosuhteet toteutuvat; ja

b) edistämään muiden kyseisen direktiivin liitteessä I olevien asiaankuuluvien kuvaajien toteutumista suhteessa siihen, missä määrin kalastus vaikuttaa niiden toteutumiseen.

4. Suunnitelman mukaiset toimenpiteet on toteutettava parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen mukaisesti.

4 artikla

Tavoitteet

1. Tavoitteena oleva kalastuskuolevuus on saavutettava mahdollisimman pian ja asteittain vuoteen 2020 mennessä asianomaisten kantojen osalta ja on pidettävä sen jälkeen liitteessä I esitetyissä vaihteluväleissä ja 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjen tavoitteiden mukaisena.

2. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti kalastusmahdollisuudet määritellään suunnitelman päämäärien ja tavoitteiden mukaisesti ja tämän asetuksen liitteen I sarakkeessa A esitettyjä tavoitteena olevan kalastuskuolevuuden vaihteluvälejä noudattaen.

3. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, kalastusmahdollisuudet voidaan määritellä liitteen I sarakkeessa A esitettyjä kalastuskuolevuuden tasoja alemmille tasoille.

4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, kalakantaa koskevat kalastusmahdollisuudet voidaan määritellä liitteen I sarakkeessa B esitettyjen kalastuskuolevuuden vaihteluvälien mukaisesti edellyttäen, että asianomainen kanta on liitteen II sarakkeessa A esitettyä kutukannan biomassan viitevähimmäisarvoa suurempi:

a) jos se on tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen 3 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi sekakalastuksessa;

b) jos se on tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen lajien sisäisen tai niiden välisen vuorovaikutuksen kannalle aiheuttaman vakavan haitan välttämiseksi; tai

c) kalastusmahdollisuuksissa peräkkäisinä vuosina esiintyvien vaihtelujen rajoittamiseksi enintään 20 prosenttiin.

Tämän kohdan soveltaminen on perusteltava viittaamalla yhteen tai useampaan ensimmäisen kohdan a–c alakohdassa säädettyyn ehtoon.

5. Jos kestävää enimmäistuottoa vastaava hyödyntämisaste saavutetaan tieteellisten lausuntojen mukaisesti vuoteen 2020 mennessä asianomaisen kannan osalta, kalastusmahdollisuudet voidaan sen jälkeen määritellä mainitulle kannalle 4 kohdan mukaisesti.

6. Jos komissio katsoo tieteellisten lausuntojen perusteella, että liitteessä I esitetyt kalastuskuolevuuden vaihteluvälit eivät enää vastaa asianmukaisesti suunnitelman tavoitteita, komissio voi kiireellisesti tehdä ehdotuksen näiden vaihteluvälien tarkistamiseksi.

7. Kalastusmahdollisuudet on joka tapauksessa määriteltävä siten, että voidaan varmistaa, että todennäköisyys kutukannan biomassan vähentymisestä erityisesti liitteen II sarakkeessa B esitettyä kutukannan biomassan viiteraja-arvoa (B_{lim}) pienemmäksi on alle viisi prosenttia.

III LUKU

SÄILYTTÄMISEN VIITEARVOT

5 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Liitteessä II esitetään kutukannan biomassan vähimmäis- ja raja-arvoina ilmaistut säilyttämisen viitearvot, joita on sovellettava asianomaisten kantojen täyden lisääntymiskyvyn turvaamiseksi.

2. Jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että jonkin asianomaisen kannan kutukannan biomassa on tämän asetuksen liitteen II sarakkeessa A esitettyä kutukannan biomassan viitevähimmäisarvoa pienempi, on toteutettava kaikki asianmukaiset korjaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomainen kanta palautetaan nopeasti sellaista tasoa suuremmaksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto. Tämän asetuksen 4 artiklan 2 ja 4 kohdasta poiketen ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti asianomaisen kannan kalastusmahdollisuudet on tällaisen tason saavuttamiseksi vahvistettava tasolle, joka vastaa kalastuskuolevuutta, joka lasketaan tämän asetuksen liitteen I sarakkeessa B esitetyn vaihteluvälin alapuolelle, kun otetaan huomioon mainitun kannan biomassan vähentyminen.

3. Jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että jonkin asianomaisen kannan kutukannan biomassa on tämän asetuksen liitteen II sarakkeessa B esitettyä biomassan viiteraja-arvoa pienempi, on toteutettava korjaavia lisätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että asianomainen kanta palautetaan nopeasti sellaista tasoa suuremmaksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto, joihin voivat kuulua tämän asetuksen 4 artiklan 2 ja 4 kohdasta poiketen ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti kohdennetun kalastuksen keskeyttäminen asianomaisen kannan osalta sekä kalastusmahdollisuuksien asianmukainen vähentäminen.

4. Tässä artiklassa tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin voivat kuulua

a) komission toimenpiteet, kun meren elollisiin luonnonvaroihin kohdistuu vakava uhka asetuksen (EU) N:o 1380/2013 12 artiklan mukaisesti;

b) jäsenvaltion kiireelliset toimenpiteet asetuksen (EU) N:o 1380/2013 13 artiklan mukaisesti;

c) tämän asetuksen 7 ja 8 artiklan mukaiset toimenpiteet.

5. Tässä artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä valittaessa on otettava huomioon sen tilanteen luonne, vakavuus, kesto ja toistuvuus, jossa kutukannan biomassa on 1 kohdassa tarkoitettuja tasoja pienempi.

6. Jos komissio katsoo tieteellisten lausuntojen perusteella, että liitteessä II esitetyt säilyttämisen viitearvot eivät enää vastaa asianmukaisesti suunnitelman tavoitteita, komissio voi kiireellisesti tehdä ehdotuksen kyseisten säilyttämisen viitearvojen tarkistamiseksi.

IV LUKU

PUNAKAMPELAA, KAMPELAA, PIIKKIKAMPELAA JA SILOKAMPELAA KOSKEVAT ERITYISET SÄILYTTÄMISTOIMENPITEET

6 artikla

Sivusaaliina pyydettyä punakampelaa, kampelaa, piikkikampelaa ja silokampelaa koskevat toimenpiteet

1. Jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että tarvitaan korjaavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että asianomaisia kantoja kalastettaessa sivusaaliina pyydettyjä Itämeren punakampela-, kampela-, piikkikampela- tai silokampelakantoja hoidetaan tämän asetuksen 3 artiklassa säädettyjen tavoitteiden mukaisesti, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 16 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti seuraavista toimenpiteistä:

a) pyydysten ominaisuudet, erityisesti silmäkoko, koukkukoko, pyydysten rakentaminen, langan paksuus, pyydyksen koko tai valikoivien laitteiden käyttö, valikoivuuden varmistamiseksi tai parantamiseksi;

b) pyydysten käyttö, erityisesti vedessäoloaika ja käyttösyvyys, valikoivuuden varmistamiseksi tai parantamiseksi;

c) kalastuksen kieltäminen tai rajoittaminen tietyillä alueilla kutevien kalojen ja nuorten kalojen, säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien kalojen tai muiden kalalajien kuin kohdelajien suojelemiseksi;

d) kalastuksen tai tiettyjen pyydystyyppien käytön kieltäminen tai rajoittaminen tiettyinä aikoina kutevien kalojen, säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien kalojen tai muiden kalalajien kuin kohdelajien suojelemiseksi;

e) säilyttämisen vähimmäisviitekoot nuorten meren eliöiden suojelun varmistamiseksi;

f) muut valikoivuuteen liittyvät ominaisuudet.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä edistetään 3 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamista.

V LUKU

PURKAMISVELVOITTEESEEN LIITTYVÄT SÄÄNNÖKSET

7 artikla

Purkamisvelvoitteeseen liittyvät säännökset

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 16 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti seuraavista toimenpiteistä:

a) purkamisvelvoitteen soveltamista koskevat poikkeukset sellaisten lajien osalta, joiden osalta on tieteellistä näyttöä korkeasta eloonjäämisasteesta, ottaen huomioon pyydysten, kalastuskäytäntöjen ja ekosysteemin ominaisuudet, purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon helpottamiseksi;

b) *de minimis* -poikkeukset purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon helpottamiseksi; tällaisista *de minimis* -poikkeuksista säädetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tilanteiden varalta, ja niiden on oltava siinä säädettyjen ehtojen mukaisia;

c) saaliiden kirjaamista koskevat erityissäännökset, erityisesti purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon seurantaa varten; ja

d) säilyttämisen vähimmäisviitekokojen vahvistaminen nuorten meren eliöiden suojelun varmistamiseksi.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä edistetään 3 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamista.

VI LUKU

TEKNISET TOIMENPITEET

8 artikla

Tekniset toimenpiteet

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 16 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti seuraavista teknisistä toimenpiteistä:

a) pyydysten ominaisuuksien eritelmät ja pyydysten käyttöä koskevat säännöt, valikoivuuden varmistamiseksi tai parantamiseksi, tahattomien saaliiden vähentämiseksi tai ekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi;

b) pyydysten muutosten tai lisälaitteiden eritelmät, valikoivuuden varmistamiseksi tai parantamiseksi, tahattomien saaliiden vähentämiseksi tai ekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi;

c) tiettyjen pyydysten käytön ja kalastustoiminnan rajoittaminen tai kieltäminen tietyillä alueilla tai tiettyinä aikoina kutevien kalojen, säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien kalojen tai muiden kalalajien kuin kohdelajien suojelemiseksi taikka ekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi; ja

d) säilyttämisen vähimmäisviitekokojen vahvistaminen kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kantojen osalta nuorten meren eliöiden suojelun varmistamiseksi.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä edistetään 3 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamista.

VII LUKU

ALUEELLISTAMINEN

9 artikla

Alueellinen yhteistyö

1. Tämän asetuksen 6, 7 ja 8 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 1–6 kohtaa.

2. Tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi asianomaiset jäsenvaltiot voivat toimittaa yhteisiä suosituksia ensimmäisen kerran viimeistään 21 päivänä heinäkuuta 2017 ja sen jälkeen 12 kuukauden kuluttua suunnitelman kunkin arvioinnin esittämisestä 15 artiklan mukaisesti. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat myös toimittaa tällaisia suosituksia, kun ne katsovat sen tarpeelliseksi, erityisesti tapauksissa, joissa tapahtuu äkillinen muutos minkä tahansa sellaisen kannan tilanteessa, johon sovelletaan tätä asetusta. Yhteiset suositukset tiettyä kalenterivuotta koskevista toimenpiteistä on toimitettava viimeistään sitä edeltävän vuoden 1 päivänä heinäkuuta.

3. Tämän asetuksen 6, 7 ja 8 artiklan nojalla annetut valtuudet eivät rajoita komissiolle muiden unionin oikeuden määräysten ja säännösten, asetus (EU) N:o 1380/2013 mukaan lukien, nojalla annettujen valtuuksien soveltamista.

VIII LUKU

VALVONTA JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

10 artikla

Suhde asetukseen (EY) N:o 1224/2009

Jollei tässä luvussa toisin säädetä, tässä luvussa säädettyjä valvontatoimenpiteitä sovelletaan niiden toimenpiteiden lisäksi, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 1224/2009.

11 artikla

Ennakkoilmoitukset

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 17 artiklan 1 kohdassa säädetään, kyseisessä artiklassa säädetty ennakkoilmoitusvelvoite koskee kokonaispituudeltaan vähintään kahdeksan metrin pituisten unionin kalastusalusten päälliköitä, joilla on aluksella vähintään 300 kilogrammaa turskaa tai kaksi tonnia pelagisia kantoja.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 17 artiklan 1 kohdassa säädetään, kyseisessä artiklassa säädetty määräaika ennakkoilmoituksen tekemiselle on vähintään tunti ennen arvioitua satamaantuloaikaa. Rannikkojäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti antaa luvan aikaisempaan satamaantuloon.

12 artikla

Kalastuspäiväkirjat

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 14 artiklan 1 kohdassa säädetään, kaikkien kokonaispituudeltaan vähintään kahdeksan metrin pituisten turskaa kohdennetusti pyytävien unionin kalastusalusten päälliköiden on pidettävä toiminnastaan kalastuspäiväkirjaa mainitun asetuksen 14 artiklan mukaisesti.

13 artikla

Kalastuspäiväkirjassa sallitut poikkeamat

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 14 artiklan 3 kohdassa säädetään, lajittelematta purettavien saaliiden osalta kalastuspäiväkirjaan kirjattujen aluksella pidettyjen kalojen määrää kilogrammoina arvioitaessa sallittu poikkeama on 10 prosenttia aluksella pidettyjen saaliiden kokonaismäärästä.

14 artikla

Nimetyt satamat

Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 43 artiklassa säädetty kynnysarvo, jota sovelletaan suunnitelman kattamien lajien elopainoon ja jonka ylittyessä kalastusaluksen edellytetään purkavan saaliinsa nimetyssä satamassa tai lähellä rannikkoa olevassa paikassa, on:

a) 750 kilogrammaa turskaa;

b) 5 tonnia pelagisia kantoja.

IX LUKU

JATKOTOIMET

15 artikla

Suunnitelman arviointi

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 21 päivänä heinäkuuta 2019 ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomuksen suunnitelman tuloksista ja vaikutuksista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin kantoihin ja näitä kantoja hyödyntäviin kalastuksiin, erityisesti 3 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisen osalta. Komissio voi antaa kertomuksen tätä aikaisemmin, jos kaikki asianomaiset jäsenvaltiot katsovat tai komissio itse katsoo sen tarpeelliseksi.

X LUKU

MENETTELYSÄÄNNÖKSET

16 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 20 päivänä heinäkuuta 2016 viiden vuoden ajaksi 6, 7 ja 8 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6, 7 ja 8 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 6, 7 ja 8 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

XI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tuki

Suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt väliaikaista lopettamista koskevat toimenpiteet katsotaan kalastustoiminnan väliaikaiseksi lopettamiseksi asetuksen (EU) N:o 508/2014 33 artiklan 1 kohdan a ja c alakohtaa sovellettaessa.

18 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 2187/2005 seuraavasti:

1) Kumotaan 13 artiklan 3 kohta.

2) Lisätään artikla seuraavasti:

"16 a artikla

Kalastusta koskeva aluerajoitus

1. Kielletään kaikki kalastustoiminta 1 päivästä toukokuuta 31 päivään lokakuuta seuraavien peräkkäisten pisteiden kautta kulkevien loksodromien rajaamalla alueella, joka mitataan WGS84-koordinaattijärjestelmän mukaisesti:

a) Alue 1:

— 55° 45′ N, 15° 30′ E

— 55° 45′ N, 16° 30′ E

— 55° 00′ N, 16° 30′ E

— 55° 00′ N, 16° 00′ E

— 55° 15′ N, 16° 00′ E

— 55° 15′ N, 15° 30′ E

— 55° 45′ N, 15° 30′ E

b) Alue 2:

— 55° 00′ N, 19° 14′ E

— 54° 48′ N, 19° 20′ E

— 54° 45′ N, 19° 19′ E

— 54° 45′ N, 18° 55′ E

— 55° 00′ N, 19° 14′ E

c) Alue 3:

— 56° 13′ N, 18° 27′ E

— 56° 13′ N, 19° 31′ E

— 55° 59′ N, 19° 13′ E

— 56° 03′ N, 19° 06′ E

— 56° 00′ N, 18° 51′ E

— 55° 47′ N, 18° 57′ E

— 55° 30′ N, 18° 34′ E

— 56° 13′ N, 18° 27′ E.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kalastaminen tavallisilla verkoilla, pussiverkoilla tai riimuverkoilla, joiden silmäkoko on vähintään 157 millimetriä, tai ajosiimoilla on sallittua. Aluksella ei saa pitää muita pyydyksiä."

3) Lisätään artikla seuraavasti:

"28 aa artikla

Teknisten toimenpiteiden hyväksymismenettely monivuotisten suunnitelmien yhteydessä

Siirretään komissiolle Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1139 (*) 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säädösten hyväksymistä varten ja siinä säädetyksi ajaksi valta hyväksyä teknisiä toimenpiteitä. Nämä tekniset toimenpiteet hyväksytään tämän asetuksen 28 b artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti annetuilla delegoiduilla säädöksillä, ja niillä voidaan tarvittaessa poiketa seuraavista säännöksistä:

a) tämän asetuksen 3 ja 4 artiklassa ja 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ja liitteissä II, III ja IV vahvistettujen kohdelajien, silmäkokojen ja säilyttämisen vähimmäisviitekokojen tekniset tiedot;

b) tämän asetuksen 5 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa ja 6 artiklassa sekä liitteessä II vahvistetut aktiivisten pyydysten rakenteet ja ominaisuudet sekä pyydysten käyttöä koskevat säännöt;

c) tämän asetuksen 8 artiklassa vahvistetut passiivisten pyydysten rakenteet ja ominaisuudet sekä pyydysten käyttöä koskevat säännöt;

d) luettelo tai luettelot kalastuskielto- tai pyyntirajoitusalueiden koordinaateista sekä kieltojen tai rajoitusten soveltamisajat tämän asetuksen 16 ja 16 a artiklan mukaisesti;

e) lajit, joihin sovelletaan tämän asetuksen 18 a artiklan 1 kohtaa, sekä mainitussa kohdassa säädetyt maantieteelliset alueet ja tiettyjen kantojen pyyntiä koskevien rajoitusten soveltamisajat sekä tämän asetuksen 18 a artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta koskevat tekniset yksityiskohdat.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1139, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta (EUVL L 191, 15.7.2016, s. 1)."

4) Korvataan 28 b artiklan 2, 3 ja 5 kohdassa ilmaisu "14 a ja 28 b artikla" eri taivutusmuodoissaan ilmaisulla "14 a, 28 a ja 28 aa artikla" eri taivutusmuodoissaan.

19 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1098/2007. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan viidentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 6 päivänä heinäkuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
M. SCHULZ	I. KORČOK

LIITE I

TAVOITTEENA OLEVA KALASTUSKUOLEVUUS

(4 artiklassa tarkoitettu)

Kanta	Kestävän enimmäistuoton saavuttamista vastaavan, tavoitteena olevan kalastuskuolevuuden (F_{MSY}) vaihteluvälit	
	Sarake A (osa 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua F_{MSY}-arvon vaihteluväliä)	Sarake B (osa 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua F_{MSY}-arvon vaihteluväliä)
Itämeren länsiosan turska	0,15–0,26	0,26–0,45
Itämeren itäosan turska	Ei määritelty	Ei määritelty
Itämeren keskiosan silakka	0,16–0,22	0,22–0,28
Riianlahden silakka	0,24–0,32	0,32–0,38
Selkämeren silakka	0,11–0,15	0,15–0,18
Perämeren silakka	Ei määritelty	Ei määritelty
Itämeren länsiosan silakka	0,23–0,32	0,32–0,41
Itämeren kilohaili	0,19–0,26	0,26–0,27

LIITE II

KUTUKANNAN BIOMASSAN SÄILYTTÄMISEN VIITEARVOT

(5 artiklassa tarkoitetut)

Kanta	Säilyttämisen viitearvot	
	Sarake A Kutukannan biomassan viitevähimmäisarvo (tonneina) 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti (MSY $B_{trigger}$)	Sarake B Kutukannan biomassan viiteraja-arvo (tonneina) 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti (B_{lim})
Itämeren länsiosan turska	38 400	27 400
Itämeren itäosan turska	Ei määritelty	Ei määritelty
Itämeren keskiosan silakka	600 000	430 000
Riianlahden silakka	60 000	Ei määritelty
Selkämeren silakka	316 000	Ei määritelty
Perämeren silakka	Ei määritelty	Ei määritelty
Itämeren länsiosan silakka	110 000	90 000
Itämeren kilohaili	570 000	410 000